

בה:

בשלושה מקומות פרק ראשון תמיד

מסורת הש"ס

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"ח מהל' פת
ב ב מ"י שם הל' ו:
ג ג מ"י שם הל' ו:

שיטה מקובצת

ב המקדש בבית הניצוץ
אביטנים בבית המוקד: ב עליות
הרובים שומרים. ט"א
מספרים: ג ובית גדול
היה כ"י וזקני בית אב היו
ישנים כ"י בידם ופרחיו:
ד סכנו. ט"א כסותו:
ה פושטין ומקפלין:
ו ומניחין: ז המוקד יקנו
כלים אחרים: ח דוד.
טין חסין יוסאף ו:
כ ה (ט"א): ט הנער
והתורגמנין:
טו ובכ"ס שבת תרבת
ובציאת ל"ש ונחמק:
פ לישבה כיפה של:
ק כקטניות הפתוחות
לטרקלין: יג גינת
אמרי בפסחים ותרבות
סניא אחרת נחמק:
יד ומתורגמנין בבר שרא
אות כ: נחמק:
טז העולה בידם הטמא
יז: ט"ז עורה כדנתן
בכ"ס: ט"ח מתיבת
יראש כ"י ע"י תיבת
ומפתחות רש"י על כל
תיבת ק"י למעלה
להורות כי לפ"ד ראוי
לחמק: ט"ח קבוצה בה
ומגביהו:

פ"י הרא"ש

בשלושה מקומות
הכהנים
שומרים בבית המוקד
וב"י. ע"ד המפקדים
כשלהם מקומות הכהנים
שומרים שמור זה היה
משום חיוב גביה לזין
עויות המוקד עשויות
אלה גזרות המוקד הוא
דכתיב ושמרו וגם כבוד
המוקד שלא יפסידו ועם
מנו לא יום ולא לילה
דכתיב פירוש: "מ"י"
יח ושמרת את שמירת
הבית מנח: כ"י
אביטנים:
שמשמין זה את
הקטורה. ואביטנים היה
ראש לחינו משפחה שחי
בקיילם: כשנים הקטרת
דלילתה צומח [דף ט"ז].
שלא ר"ל ללמד על משנה
הקטורה: כ"י הניצוץ:
כתיב המוקד היתה
פתוחה מזה אמה ויליצי
מזה מנללן זה והיתה זה
אורה מתיבת לכן נקראת
השכנה בית הענין: כ"י
המוקד. על שם שמרתי
זה מה מורות גדולות
להתחמם נהם ההינים
המלכים ויפסיק על
הרפסה [ומלביש]
כמותו א' נקראת בית

בשלושה מקומות. משום דשני לאורוי בשמעה דתמיד עזרת כהנים
נקט תחלה שמירתן ומקום שביעון עד שהוא מסדר כל
הסדר שנתחלה עוצלין וכו' כאשר הוא מסודר בשמנה ובגמ' נפקא לן מקרא
דבית המקדש כר"ך שימור^(א) דחי לא נפקא לן מקרא הוא אמניא דלא כר"י
שומרים דל"ן עויות במקום עשויות וא'
נגבי כלי המקדש^(ב) קנו אחרים ועוד
דהיה אמניא דבחד שומר סג"י ומקום
שמירתן היא צבית אבטינים וצבית
הניצוץ וצבית המוקד: הכי גרסין בבית
אבטינים ובבית הניצוץ היו ע"ויות. בית
אבטינים היא לשכת משפטי הקטורת
דנתן צפ"ק דיומא^(ג) (דף ט"ז): הוליכוהו
לעליית בית אבטינס גבי כהן גדול
למלמדו לשם הלכות פטינה שהיא אחת
למזבדות קטות שנתמקד דלמפרש
דיומא^(ד) (דף ט"ז): ולפי שהיו אומנין על
מעשה הקטרת נקראת על שם ומספקא
לן דיומא במקום עליית בית אבטינס
היכן היא דלמרתין צפ"ק דיומא^(ה) (דף ט"ז).
שמי לשכות היו לכהן גדול לשכת
פרהדרין ולשכת בית אבטינס אחת
צפון ואחת דרום ולא ידענא לא לשכת
פרהדרין צפון ולשכת בית אבטינס
דרום או לשכת בית אבטינס צפון
ולשכת פרהדרין דרום ושם היה כהן
גדול יקן דיומא^(ו) (דף ט"ז): מפרש למה
נקרא קן: בית הניצוץ^(ז). לא שמעמי ט טעם למה נקרא קן: היו ע"ויות.
לשמירת כהנים כר"ך עליות מקום גביה כדנפקא לן בגמרא וילו עלין
ישתרוך וגזרת הכחוש ע"י ואשמרת לים לא היה אלא למטה אלא
השערין ולכן קרי ליה הפקוק ללים שערים במקרא לפי שלא אלה
שמירתן אלא אלה השער והכהנים היו שומרין אותו זעלויות על מקום
גביה כדרך שומרי עיר וכל שומר עיר צן ציוס צן צלילה לא היו ישנים.
ועשרים וארבעה שומרים בעשרים וארבעה מקומות נפקא לן בגמ' שר"ך
לצבת המקדש שהיו שומרים יום ולילה שלשה כהנים ועשרים ואחד נללים
ואפילו היו אותן עליות צביות מקצתן בצורה יטולים כהנים ליכז שם כשהיו
עייפים דגנין ועלויות לא נתקדשו דלמרתין צפסחים^(ח) (דף ט"ז): ועזרה אין
אלם יכול ליכז דל"ן שביעה בעזרה אלא למלכי בית דוד^(י): והדובין שובותין
שב. רובין קרי כהנים שלא הגיעו עדיין לעשות עבודה כגון פתוחים
מ"ג שנה כמו (שמואל א ג) ויגדל הנער^(י"א) [ומתרגמנין] ורצא רצא ולפי
שעדיין לא הגיעו לעשות עבודה (אין יכולין לעשותה) עדיין לא שומרים
שאותן שיכולין לעבוד אין רוצין לשמור ועוד הואיל ויכולין לעבוד אין את
מימיין אותן לשמור: בית המוקד כ"יפה. בית המוקד פ"ח צפ"ק דיומא^(י"ב)
(דף ט"ז): ד"ה (ואת) על שם שלא היה האש כהם משם עליות מפני שהיו נוטלין
האש לצורך המזבח דלמרתין בתורת כהנים שמהם להבא מן ההדיוט
שנאמר ונתנו מזה להבא מן ההדיוט^(י"ג) [והכהנים] אש על המזבח אע"פ שהאש יורד מן
את האור צמדורת בית המוקד ערב שבת עם חשיכה דכהנים ורצין הם
ולא אתו להצטרו ופרש רש"י להחמם שם כהנים שהיו הולכים יחפים
על גבי רצפת העזרה דלמרתין צבחים^(י"ד) (דף ט"ז). הואיל וכלי שרת מקדשים
ועזרה ומקדשת מה מניטו ככלי שרת שלא היה דבר חוץ צן ידו לכלי
התם נפקא לן מקרא אף עזרה לא יהא דבר חוץ צני לזין הרצפה:
כ"יפה. כלומר לשכת בית המוקד ע"ג לשכה^(י"ה) של אבנים היתה וצפול
שהכהנים שומרים לשם צנאוה ע"ג כיפה דשמירתן כר"ך לעשותה ע"ג
מקום גביה כדנ"ל מקרא וצית גדול היה וד' לשכות פתוחות לשם כדלמר

בשלושה מקומות *הכהנים שומרים בבית המקדש
בית אבטינס בית הניצוץ בית המוקד בבית
אבטינס ובבית הניצוץ היו עליות הרובים
שומרים שם בית המוקד כיפה ובית (ב)
הגדול היה מוקף רובדין של אבן זקני בית
אב ישנים שם ומפתחות העזרה בידם פרוז
כהונה איש^(א) כסתו בארץ^(ב) לא היו ישנים
בבגדי קדש אלא היו פושטין (ג) ומניחין
אותן תחת ראשיהם ומתכסין בכסות עצמן
א"רע^(ד) קרי לאחד כהן יוצא והולך לו
במסיבה

דרומית מזרחית היא היתה לשכת עושי לחם הפנים מזרחית צפונית
זה גמו צית תשמונא אבני מוצח שקיטוס מלכי יון לצפנית
מערכת צית יורדים לצבת העטלה^(א) טמא יורד דרך אותה לשכת
לנשיין לנטול וצית המוקד היתה צלפון עזרה^(ב) (א) כדמחיה צבית
מדות (דף ט"ז): "שוקף רובדין ש" אבן. רובדין כמו ילא והיטו על רובד
רציעי שצחיכל (ימא דף ט"ז): והוא דבר העלמ מן החומה ולכן (ד) עשין
שמן הרובדין היו עולין ע"ג מנומיהן שהיו בתוך כניסת החומה כעין
מעות: וזקני בית אב ישנים שב. אוחס שהיה להם לעבוד למחר היו
ישנים בתוך כניסת החומה ולא ארובדין קאי דא"כ ה"ל למימר על גביהם
וגמרא מוסיף שלא על אלו הרובדין היו ישנים דקאמר (ה) אלטוומא
דקא סלקין צוה לאלטוומא מוקף לאו דוקא אלא אומי צית המוקד שצניו
בחול היה מוקף רובדין של אבן כדי לעלות צממות שהן בתוך החומה
דצמקוס חול היו ישנים ולא צמקוס קדוש^(א) דלראש שפסין מצדלין צן
קדש לחול כדי שלא ינהגו בקדש מנהג חול: ומפתחות [העזרה] בידם.
כלומר צדי אותם כהנים לשם היו מנוחות כל מפתחות העזרה ומפרש
צמקוס מדות (דף ט"ז): היכן היתה הנחתן מקום היה שם אמה על אמה
צלשכת צית המוקד ועצלה של שיש צנאוה מקום וטבעת היתה^(א) קטעה
(י) אוחס צמקוס אומן ע"י אוחס הטבעות הגיעו מן העטלה הגביה את העצלה
מן הטבעות על ידי טבעת אר נמי ע"י אוחס הטבעות היתה הטבעלה נטולה
צארך וכשרוצין להגביה מגביהן אותה מן הטבעת טטול את המפתחות
מן השלשלת המפתחות מנויין תחת אותה עצלה בשלשלת ועל הכהן
כשנים שערי עזרה וכן לוי יקן לו מנחון גמר מלגשול החומר המפתחות
למקומן תחת הטבעלה ויתון עליו ככות שלו וישן על אותו טבעלה: ופרחי כהונה
איש^(א) כפותו בארץ. פרחי כהונה צבורים שהגיעו לעבודה איש ככותו בארץ
ככות שלו צארך שלא היה להם כניסה צבומה ומעות נמי לא אורח ארעא
לעילוי התם כדמפרש גמ': ו"א היו ישנים בבגדי קדש. גמ' מפרש טעמא
אלא פושטין ומקפלין אותן תחת ראשיהם לא כנגד ראשיהם: ומתכסין
ככסות עצמן. צדי חול: איירע קרי לאחד מהם. קדר מעשיהם מפרש:

(א) מדות פ"ח מ"א.
(ב) [מדות פ"ח מ"א].
(ג) ימא ס"ז (ד) מדות
פ"ח מ"ט. (ה) ע"י צ"ש,
(ו) ע"י צ"ש שנתן טעם
לוה. (ז) ג"י נאל שצט
כסחו מלפון כ"י וצמא.

הנהרות הב"ח

(א) במשנה כיפה בית
הגדול. ל"ל וזה ה"י
נמחק: (ב) שם פושטין
ומקפלין ומתכין אותן:
(ג) שפ"ש ד"ה כיפה
וה"י ודאי פספסין הם
קניט וכו' כדנתן משכת
מדות: (ד) ר"ה מוקף
וכי' ולכן עשויים שמה
הרומין שמשם היו
עלויות: (ה) ר"ה חקני
וכי' דקלמר גזרתא
דאיצטוומא דקא סלקא:
(ו) ד"ה ומפתחות וכו'
וטבעת היתה קטעה בה
ומגביה אותה על ידי
אורה טענת וכו' א"כ
ע"י אורה טענת וכו'
וכשרוצין להגביה מגביה
אותה קן:

פירוש הראב"ד

בדפוסים קורמים
הוצג פירוש הראב"ד
כשאלו העמוד. כשאלו
החיל הלגיון את
השייר לעמוד המשיכו
והדפוסוהו בעמוד
הבא וגם בעמוד
שלאחריו. עד שבסופו
של דבר מותרת
הפירוש מספר עמודים
מהגמרא אליה הוא
ש"י.
בעצת גדולי ישראל
וכדי להסוך מהלומד
לשטוט על פני עמודי
המסכת עד שעיניו
יצודו המילים "עד כאן
שייך לרף פלוני". כל
העברנו את כל
הפירוש לסוף המסכת.

רבינו גרשום

בשלושה מקומות
הכהנים שומרים
בבמה"ק בבית
אביטנס. לשכה
משפטיין בו הקטרת:
ובית הניצוץ. כך שמה
של לשכה: ובית
המוקד. לשכה שהיה
שם מורחה כדאמרין
לקמן. באותו ג' מקומות
הכהנים משמרין העזרה
אבל הלרים משמרין
במקומות אחרים בכ"א
מקומות כדאמרין לקמן:
והרובים. הכהנים ילדים
התורים. ופרחי כהונה.
שהיו שתי שערות שראין
לעבודה: כסתו. כסת שלו
חול מניח בארץ על גבי
הרצפה וישן על גבו:
דקן
שמן
אדם
תחת
המפתחות
כסוהו
אין
הגדול
שעובד
כל
גופו
על
נקרא
כו. וכן
מוכח
ממסכת
מכ"א
ומכ"א:
אין
היה
המוקד
שמן
טטול
ולא
העיל
מ"ס
לכשעול
מ"ס
טמא
ולכן
ע"פ
שם
בית
כסא
העיל
מ"ס
קודם
טעילה:
בא
ויש. נלשכת
בית
המוקד
ואע"פ
שמן
טטול
יום
נכנס
למטה
ליה
כדנתן
פ"ק
דמ' כל"ס
ל"ן קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול
יום
נכנס
לשם.
ואפילו
טטול
יום
דערך
וכ"ס
טטול
יום
דנעל
קר
דמשולח
חון
למתי
ממנו.
ואין
לך
קר"י
למטה
שנינה
יותר
מבית
המוקד
שהיה
שם
היו
במפתח
טוטס
(דף ט"ז). דקתני
אלה
היתה
מפתח
לשכות
עד
שפניה
מרוקת
(כו') והם
אומרים
העלויה
שלא
תעמא
העזרה.
ופרך
למירמ"א
(ח) דמיתת
ליכנס
למטה
ליה
והא
אמר
מר
מינן
למה
שמומר
ליכנס
למטה
ליה
שנאמר
ויקח
משה
אלה
עמדות
ויסוף
עמו
ומתחילי
ומה
פירך
רובי
מדארימא
ש"י
שנאמר
מירמ"א
אמר.
אלא
קטעה
למה
גורו.
ומה
שער
היה
שער
אח"ן
מקדשת
ממנו
שאלן
טטול